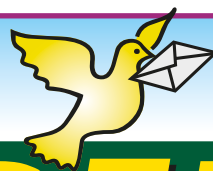




Holubovský ZPRAVODAJ



ČÍSLO 3, ROČNÍK 23

2017

ZDARMA

Zpráva z jednání obecního zastupitelstva

ZO projednalo a schválilo:

- Prodej částí pozemků p.č. 1048/8 a 1068/2 v k.ú. Holubov
 - Žádost badmintonového družstva žáků o příspěvek na činnost
 - Výměnu pozemku p.č.444/5 za část pozemku p.č. 902/5 v k.ú. Holubov
 - Žádost o přidělení obecního bytu v čp. 242
 - Zakoupení sporáku pro restauraci Pod Kletí
- Roman Kudláček, starosta obce -

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
je konec léta a začíná podzim, tak mi dovoluňte, abych zhodnotil práci obecního úřadu za uplynulé období, v němž se pracovalo na úpravě obce. Pravidelně se provádělo sečení travnatých ploch a úklid na veřejných prostranstvích. Během prázdnin jsme v naší škole a školce provedli běžné opravy, nejzásadnější akcí bylo vybudování kamerového zabezpečení a oprava soklu na budově základní školy.

Jednou z nejdůležitějších akcí bylo asfaltování v Krásetíně, Třísově a Holubově.

Nejviditelnější akcí je nové asfaltové parkoviště u holubovského rybníka a ulička ke Grafobalu.

V Třísově jsme opravili kanály od Hospody u Vlčáka až na návěs a ve vodojemech jsme provedli kompletní výměnu staré armatury za novou nerezovou.



Bylo spuštěno nové veřejné LED osvětlení z Hamru k Jindrům.

Započali jsme s oplocováním všech našich vodojemů.

Na dotaz některých občanů sdělují, že elektroodpad (ledničky, bojler, pračky, počítače) je možno ukládat během roku do obecní ohrady u červené plechové boudy v Holubově.

Musím upozornit občany na dodržování zásad ukládání tříděného odpadu, bohužel v Krásetíně se nám téměř každý týden objevují v kontejnerech na tříděný odpad použité pleny a zbytky jídel.

Po nevydařeném začátku babího léta bych vám chtěl popřát krásný a prosluněný podzim.

- Roman Kudláček, starosta -

ZPRÁVY ZE ŠKOLY - CO NÁS BAVÍ



Čas letí jako voda a sotva skončil školní rok 2016 - 2017, začal nový školní rok 2017 - 2018. Začátek školního roku jsme slavnostně zahájili 4. září a hned další den jsme se vydali na prostranství před hasičárnu, kde nám pan Struháček s panem Vítkem předvedli hasičskou techniku a svým

vyprávěním zprostředkovali práci hasičů. Ukázali nám vybavení hasičského vozu – nejen hadice, ale i např. vyprošťovací kleště, záchranné vesty apod. Mohli jsme si vyzkoušet části hasičské výstroje, hašení i zásady první pomoci.

V prvním týdnu jsme také zahájili náš celoroční školní projekt s názvem Křížem krážem. Cestování s kamarády byl prvním z projektových dnů a proběhl 6. září v tělocvičně za účasti všech žáků. Nejprve se



představili žáci 5. ročníku, z nichž byl vybírán hlavní vedoucí a 6 vedoucích jednotlivých družstev. Zvolení vedoucí si sestavili svoje družstvo a vybrali pro sebe barvu. Podle barvy skupiny pak vyhledali druh květiny, podle které se jmenují (máme tedy letos kopřivu, jetel, lomikámen, narcis, chrpu a koukol) svou rostlinku nakreslili na pracovní desky. Také si mimo jiné zahráli „poznávačku“ svých členů.

Každý už ví, do jaké skupiny patří, a tak bylo potřeba vyzkoušet spolupráci skupin. Proto jsme 8. září uskutečnili pokračování projektového dne. Všechna družstva si ozdobila svou láhev na sbírání penízků a vytvořila sluníčko z rukou svých členů. Protože bylo hezké počasí, vyrazili jsme ještě na procházku po okolí. Cestou na nás čekaly různé úkoly, které jsme s menšími či většími obtížemi splnili.

V úterý 12. září nám dopolední vyučování přijeli zpestřit zástupci Policie ČR z Českých Budějovic. Seznámili nás nejen s dopravními značkami, pokyny policistů řídících křižovatku, vybavením jízdního kola, ale i s pomůckami policistů (ochranná vesta, obušek, zbraň, krokovač, pouta, ochranná helma apod.) a vybavením policejního auta.

- Mgr. Jana Knížková, vychovatelka ŠD -



Zahájení školního roku

Dobrý den vážení rodiče, ahoj děti!
Slyšíte ten zvuk? Co to je? To už přece ve škole zase zvoní. Prázdniny a letní dovolené skončily, podzim se rychle přiblížil a nový školní rok 2017/2018 začal. Dveře se 4. září odemkly a do budovy školy začali přicházet první žáci. Někteří sami, ale ti, kteří k nám vstoupili poprvé i v doprovodu rodičů, babiček a dědečků. Jak už to bývá u nás zvykem i tentokrát byla škola slavnostně zahájena za účasti pana starosty obce a pedagogického sboru. Tento den patří hlavní pozornost převážně našim novým prvňáčkům. I když byla tělocvična plná dětí i dospělých, téměř všichni prvňáci dokázali překonat ostych a nervozitu a pěkně se nám všem představili. Na památku jim byl předán každému pamětní list a od starších žáků dostali pěknou slunečnici-symbol slunce, aby ve škole zářili a usmívali se jak to sluníčko. Po pěkném uvítání pana starosty obce Romana Kudláčka a paní ředitelky školy se žáci odebrali do svých tříd. V pěkně vyzdobené první třídě je na lavici čekalo ještě překvapení. Prvňáci dostali kufříky, výtvarné a školní potřeby, učebnice a krabičku na svačinu s překvapením. Do první třídy letos nastoupilo 10 žáků, ve druhé třídě se bude učit 22 žáků (spojený

2. a 3. ročník) a ve třetí třídě je 30 žáků (spojený 4. a 5. ročník). Ve škole to bude hučet jako v úlu, neboť v tomto školním roce zasedne do lavic 62 žáků. K pedagogickému sboru přibydou dvě asistentky pedagoga, které se postarají o žáky s podpůrnými opatřeními.

V mateřské škole jsou dvě oddělení. Mladší děti chodí do třídy „Zajíčků“ a ti starší do „Medvídků“. Nově mají nejstarší děti jeden rok povinné předškolní vzdělávání. Do školky letos nastoupilo 39 dětí. Je to o několik dětí méně, než v předchozích letech, ale i tak budou mít paní učitelky hodně práce s našimi nejmenšími.

Ve školní jídelně paní kuchařky a vedoucí také nebudou zahálet, neboť musí vymyslet vhodná jídla jak pro děti a žáky, tak pro dospělé, aby to vyhovovalo zdravé výživě i určeným normám. Účetní zase musí dohlížet na finanční záležitosti celé školy. O čistotu a pořádek se postarají naše dvě paní školnice.

Přeji všem dětem hodně a hodně pěkných dní a zážitků, mnoho kamarádů a přátelství, nových poznatků a vědomostí získaných jak v mateřské škole, tak i v naší malotřídce. Všem pedagogům mnoho nových nápadů, trpělivosti a elánu. Všem zaměstnancům přeji hodně zdraví a pracovního nasazení v tomto školním roce. Také doufám a věřím,



že vaše zodpovědná a náročná práce bude konečně státem patřičně finančně ohodnocena.

Děkuji zaměstnancům OÚ a panu starostovi obce za vstřícný postoj, neboť bez jejich starosti a pomoci by škola nebyla tak pěkná jak je. Jistě by jí nikdo nehádal, že v roce 2018 oslaví neuvěřitelných 125 let. Vám všem, rodičům, přátelům a sponzorům školy děkuji za váš kladný postoj ke škole.

Vaše ředitelka ZŠ a MŠ Holubov
- Mgr. Drahomíra Bodláková -



* POZVÁNKA *

ŽÁCI A ZAMĚŠTNANCI

ZŠ HOLUBOV

VÁS ZVOU NA

ŽIVÝ BETLÉM

U KAPLIČKY

VE ČTVRTEK 21. PROSINCE 2017

OD 15.30 HODIN

Zprávičky ze školíčky

V novém školním roce 2017/18 navštěvuje MŠ v Holubově 39 dětí. Do třídy Zajíčků je zapsáno 19 dětí a 20 dětí navštěvuje třídu Medvídků. Školní rok nám zahájili maňásci Kubík a Matýsek. Starší maňásek Matýsek doprovázel svého mladšího kamaráda Kubíka při první návštěvě školky. Seznamoval ho s tím, jak to ve školce chodí a co tam na něj čeká. Tento maňásek doprovází děti do dnešního dne a seznamuje je každý den s něčím novým zajímavým. Již za námi do školky přijelo divadlo s pohádkou „O kouzelné píšťálce a labutí panně“. Těšíme se náš první výlet vláčkem do Mříčí za koníky. Nejstarší předškoláci si

začínají chystat představení pro dříve narozené občany, se kterým vystoupí v kulturním sále. Po prázdninách na děti čekalo překvapení v podobě dvou nových houpadel na pružinách. Ta jsou umístěna na školní zahrádce a patří za ně dík panu starostovi Romanu Kudláčkovi. Děkujeme. Čeká nás ještě mnoho dalších akcí, o kterých vás budeme i nadále informovat. Přejeme všem dětem, rodičům i našim čtenářům barevný podzim a pěkné dny babího léta.

- Z MŠ Holubov Helena Čížková -





MEZINÁRODNÍ DEN DĚTÍ V TŘISOVĚ - CESTA POHÁDKOVÝM LESEM

V sobotu 27. 5. uspořádal Sbor dobrovolných hasičů Třisov ke Dni dětí již 9. ročník Cestu pohádkovým lesem. Z organizačních důvodů jsme museli přesunout termín z neděle na sobotu, což sice znamenalo oproti předchozím ročníkům úbytek dětí, ale zároveň nižší počet dětí přispěl k pohodovému strávení pěkného dne.

Děti se před cestou prezentovaly u dvou královen, kde obdržely průvodní omalovánkovou skládačku. Na startu na ně čekali dva veselí kašpárci, kteří dohlíželi na správnost startovního pořadí. Čekání před cestou si děti mohly dlouhou chvíli vyplnit hraním na dětském hřišti, střílením na hokejovou branku nebo si něco nechat namalovat na obličej.

Na cestu se vydávaly jednotlivě, nebo po malých skupinkách. Za krásného počasí se na cestě setkaly s Krakonošem a Trautenberkem. Poté se skamarádily s kohoutkem



a slepičkou. Na dalším stanovišti plnily úkoly s Fionou a Shrekem. U čarodějníc děti předvedly svou statečnost a odměnou jim bylo další stanoviště, kde je přivítaly krásné lesní víly. Cestou od skřítků, kde hledaly schované poklady a porážely kuželky, mohly děti přemýšlet, kam schovat všechny získané odměny před nenechavými loupežníky, kteří číhali na dalším stanovišti. Cestou zpět k hospodě nemohly minout dva dobrosrdečné vodníky, kteří místo lovení dušiček taktéž po splnění úkolů přidali dětem něco na cestu. Každá pohádková bytost napsala dětem do skládané mapy jedno písmeno, ze kterých v cíli u zbrojnoše skládaly požadovanou tajenku, za kterou si potom mohli z truhly vytáhnout ukrytý poklad. A protože taková cesta stojí hodně sil, dostaly všechny děti od hodného kuchtíka buřtíka, kterého si opekly na ohni. Den dětí se opět vydařil a všem zúčastněným moc děkujeme, stejně tak i OÚ Holubov za finanční podporu. - F. Tvaroh -



O PUTOVNÍ POHÁR SDH TŘISOV 4. 6. 2017 - 4. kolo JČHL

První červnovou neděli patřilo opět hřiště pod koupalištěm hasičům. Náš sbor uspořádal soutěž O PUTOVNÍ POHÁR SDH TŘISOV zařazené do Jihočeské hasičské ligy a Velké ceny okresu Český Krumlov a to již po osmnácté.

O body do JČHL a VC přijelo letos usilovat celkem 49 soutěžních družstev z toho 16 bylo ženských kolektivů.

Jak je již v Třísově zvykem, opět po roční odmlce, běhá se z jedné společné základny, ale na dvě nezávislé časomíry. Umožní tak ženským kolektivům běhat střídavě s muži a nemusejí tak čekat na konec mužské kategorie. Muži soupeřili na nástřikové terče HZS Český Krumlov a ženy na časomíru SDH Lišov.

Hodinu pře polednem proběhl nástup všech družstev a ve čtvrt na dvanáct se na star postavilo první družstvo mužů. Díky disciplinovanosti všech soutěžících proběhly všechny útoky během necelých čtyř hodin. Mezi šestnáctkou zúčastněných kolektivů žen se nejvíce dařilo děvčatům ze sousedního Holubova, které dosáhly pěkného času 23,32 s. Čas 24,40 s stačil lišovskému áčku na druhou pozici. Bronzové medaile braly za čas



24,86 holky z nedalekého Chlumu. Za zmínku stojí také to, že platný pokus předvedla na rozdíl od kategorie mužů všechna zúčastněná družstva.

V kategorii mužů se jako první na start postavili zástupci našeho sboru. Určitě chtěli ještě vylepšit dosažený čas z předchozího dne z Holubova (23,82 s), ale bohužel velmi dobře rozběhnutý útok zastavila vypadlá zátka z čerpadla. Znamenalo to neplatný pokus. Takovýchto útoků jsme během dne viděli ještě dalších šest. Nejlépe se s nástrahami nástřikových terčů vypořádali muži z Chlumu, kteří časem 22,80 s obhájili loňské vítězství. Na stříbrné příčce skončila Přísečná za čas 24,22 s, které by o den dříve v Holubově stačilo jen na osmé místo. Čas 25,18 s v mnoha případech znamená umístění okolo desátého místa, ale při problémech většiny družstev s nástřikem brali muži z Holubovic pohár za třetí místo. Nepopulární brambory bral leto Holubov (25,31 s).

Po celý den jsme mohli sledovat snažení všech zúčastněných družstev o co nejlepší výsledky a neměně skvěle odvedenou práci pořadatelů u stanu s občerstvením i v celém zázemí soutěže.

Na závěr celého klání proběhlo vyhodnocení soutěžících a byly předány ceny a poháry. Na ceny a poháry nám přispěl OÚ HOLUBOV a AUTOSERVIS KOPRNA.

Poděkování za měření útoků rovněž patří HZS Český Krumlov a SDH Lišov.

MUŽI

Poř.	Družstvo Okres	1. terč	Výs. čas
1.	Chlum B ČK	21:81P	22:80
2.	Přísečná A ČK	22:89L	24:22
3.	Holašovice ČB	24:49L	25:18
4.	Holubov ČK	23:31P	25:31
5.	Soběnov ČK	24:34P	25:90
6.	Hosín ČB	23:95L	26:09
7.	Kájov ČK	24:62L	26:14
8.	Křenovice ČB	21:52L	26:48
9.	Kolence JH	22:53P	26:67
10.	Lišov A ČB	21:72P	26:68
11.	Srubec ČB	24:46L	26:96
12.	Krč PI	22:62P	27:16
13.	Žernovice PT	24:61P	27:38
14.	Netřebice ČK	23:23L	27:89
15.	Slavošovice ČB	23:66L	29:18
16.	Lišov B ČB	29:05P	30:84
17.	Strážkovice ČB	29:90L	31:38
18.	Velešín B ČK	30:75L	31:54
19.	Velešín A ČK	26:66P	31:85
20.	Brloh ČK	31:53L	33:04
21.	Šipoun PT	24:84L	34:62
22.	Netřebice B ČK	35:38L	37:26
23.	Benešov nad Č. ČK	38:75L	39:29
24.	Třebín-Lipí ČB	38:76L	40:35
25.	Soběnov B ČK	24:38L	43:74
26.	Přísečná B ČK	49:22L	53:67

33.	Třísov ČK	NP	NP
33.	Plešovice ČK	NP	NP
33.	Milenovice PI	NP	NP
33.	Tálin PI	NP	NP
33.	Bohdalovice ČK	NP	NP
33.	Dubičné ČB	NP	NP
33.	Benešova Hora PT	NP	NP

ŽENY

Poř.	Družstvo Okres	1. terč	Výs. čas
1.	Holubov ČK	22:39P	23:32
2.	Lišov A ČB	23:44P	24:40
3.	Chlum ČK	23:90P	24:86
4.	Lišov B ČB	22:35L	25:28
5.	Žernovice PT	23:70P	25:68
6.	Chmelná ČK	22:47L	26:13
7.	Soběnov ČK	25:34P	26:49
8.	Netřebice ČK	26:91L	28:26
9.	Mydlovary ČB	26:03P	28:36
10.	Přísečná ČK	27:78L	30:95
11.	Hrdějovice ČB	25:22L	32:83
12.	Srubec ČB	24:35L	35:05
13.	Brloh ČK	36:70P	36:98
14.	Benešov nad Č. ČK	33:59L	37:87
15.	Lišov C ČB	35:55P	43:86
16.	Hosín ČB	43:15P	44:42

- F. Tvaroh -



Tábor Tichá 2017

Světlušky a Vlčata vyrážejí na ostrovy!

Letošním tématem tábora jsme vlastně žili celý skautský rok. Děti si na začátku roku vybíraly postavu, v jejichž stopách celý rok půjdou. Připravovaly se během schůzek na objevitelské výpravy po ostrovech a to tak, že se učily novým dovednostem, které na ostrovech zužitkují. Na víkendových výpravách jsme společně zjišťovali jména ostrovů. 15.července tedy stanulo připravených 25 dětí na začátku naší cesty. Čekalo nás pět ostrovů, které jsme museli postupně prohledat a splnit všechny výzvy, které si pro nás ostrov připravil, abychom se dozvěděli, kde leží ten šestý, na kterém naše



cesta měla končit. Děti provázeli po celou dobu deník, který napsali čtyři sourozenci – Zvěd, Bojovník, Léčitelka a Hraničář, kteří tuto cestu již absolvovali. Děti kráčely v jejich stopách a tak se zdárně dostaly až na šestý ostrov, kde na ně již sourozenci čekali, aby je mohli odměnit, za to, že na cestě obstály. Při putování po ostrovech jsme například museli zachránit a ošetřit trosečníka, získat domorodce na svou stranu, uniknout Yettimu, proklíčekovat mezi vodními víry, získat střílný prach a odbouchnout vchod do jeskyně. Letos se nám velmi dařilo rozvíjet u dětí tábornické dovednosti – děti rozdělávaly ohně, stavěly přístřešky, vařily si na ohni polévku nebo placky.

Mimo hru si mohly děti vybrat opět jednu oblast, ve které se chtěly na táboře zdokonalit – letos si vybraly: ŘEZBÁŘE, TÁBORNÍKA a HISTORIKA. Čekaly nás samozřejmě i aktivity, které ke skautskému táboru neodmyslitelně patří jako ranní a večerní nástupy se zpěvem junácké hymny, slibový oheň, u kterého svůj slib složilo 6 světlušek a 1 vlče nebo stezka odvahy, na jejímž konci na každého čekalo nové oddílové triko. Naši táborovou louku jsme opouštěli o deset dní později plní



nových zážitků a přátelství. Jaké zážitky to byly pro naše vlčata a světlušky? Tak například Ondra Padrta, Domča Šícha, Tonda Wallis, Martin Švarc, Vítek Sixl a Přema Stráský si nejvíce užili ohně, Matymu Rašmanovi se nejvíce líbil Yetti, Fildovi Křížovi stezka odvahy, Honzovi Sixlovi domorodí stezka a Lukášovi Weiterovi – Kukymu plnění odborek. Děkuji všem dětem za krásnou táborovou atmosféru a všem vedoucím za podporu, spolupráci, obětavost, pomoc a ener-

gii, kterou do příprav a realizace tábora vložili. Také velké díky patří obci Holubov, která naši činnost podporuje a díky níž jsme si mohli pořídit nová oddílová trika.

Na další skautský rok se těší
- Barbora Čížková -



Letní příměstský tábor

Každý rok již skauti pořádají pro děti z Holubova a okolí příměstský tábor. Letošní turnus proběhl od 7. do 11.8. a celý se nesl v tématu ČTYŘ ŽIVLŮ.

První den jsme zahájili v duchu VODY. Děti si dopoledne užily jak zábavu s vodními hrami, tak i tvořivé aktivity. Měli možnost vyrobit si potápějící se mořské tvory či váčky jako přívěšek na klíče. Odpoledne jsme se poté přemístili k rybníku, kde nás čekala vodní soutěž o získání zavěšeného vajíčka ze stromu a také jsme se mohli v rybníce vykoupat. Tím jsme završili první vodní den. Druhý den přišla na řadu ZEMĚ. Vypravili jsme se společně autobusem do Křemže a odtud poté pěšky do Chlumečka za paní Bílkovou. Ta pro nás měla připravený zábavně naučný program o žížalích. Děti se dozvěděly, jak žížaly žijí, co jí, v čem jsou pro nás užitečné a také se mohly podívat, jak

funguje takový žížalí kompost a vidět žížaly opravdu zblízka. Na závěr jsme si také s paní Bílkovou každý vyrobil svého plstěného ježka a vydali jsme se pěší procházkou zpátky do Holubova.

Třetí den následoval další živel a to VZDUCH. Během bojovky jsme museli hledat a zachraňovat zvířátka z vichřice poničené lesní zoo. Také jsme museli pomoci šifer najít místo s ukrytým pokladem. Tím byla oranžová trička, která si následně v klubovně každý podle svého gusta pomaloval barvami na textil.

Čtvrtý den jsme měli od tématu živelů pauzu, jelikož nás čekal výlet do Českých Budějovic do Hopsária. Na výlet se všechny děti těšily a také si ho zaslouženě náramně užily.

Pátý závěrečný den vyvrcholil živlem OHĚŇ. Venku ten den bylo opravdu silně deštivé bouřkové počasí a tak jsme ho museli celý přečkat v klubovně. Pomocí různých her a úkolů děti postupně získávaly suroviny na oběd, který si následně také musely samy

v klubovně uvařit. Odpoledne již bylo volnější a děti si tak mohly užít poslední chvíle příměstštáku podle svého přání. Hráli jsme hry, deskovky či malovali a poté už jen ukončili pěkně strávené chvíle a rozešli se každý domů. Užít si ještě těch pár týdnů pokračujících letních prázdnin!

za vedení příměstštáku - T. K. -





Tábor starších skautů a skautek - Keltské Oppidum Tichá

Každý rok náš skautský oddíl vyráží v červenci na pár dní na tábořiště u Tiché.



Letos pro nás byla táborová louka keltským Oppidem, kde jsme strávili 14 dní keltským životem a Oppidum jsme společně zvelebovali novými stavbami. Družina Bobrů obo-

hatila Oppidum o velkolepou bránu před jídelnou, Berušky postavily pec na chleba a Pomněnky se rozhodly postavit lavičku na místě, kde tak rádi pozorujeme západy slunce. Doufáme, že nám tam tyto povedené stavby budou dlouho sloužit!

Jako správní kelti jsme si samozřejmě vyrobili dobové obleky a někteří si dokonce vyrobili sandálky. Společně jsme prožívali různé těžkosti i radosti keltského života. Jednou přišli škůdci a děti musely uchránit úrodu, jindy zase přišli Římané a děti bránily celé Oppidum. Na to ovšem potřebovaly nápoj síly, který nedostaly zadarmo a musely vyluštit záhadné Druidovy šifry. Krutá bitva s Římany se ale nelíbila bohům a museli jsme si je udobřovat. To jsme se pak vypravili po okolí a hledali kapličky a křížky, kde bychom

mohli zanechat oběti. Nastala i chvíle, kdy došly zásoby jídla. Děti si musely samy ulovit jídlo a udělat večeři na ohni z toho, co získaly. Také obstály ve velké výzvě, kdy na svátek ohně Beltine ušly společnými silami a s olympijským ohněm v lucerničce celých 72 km! Další výzvou bylo, když byla družina Bobrů odvezena se zavázanýma očima pryč a pomocí mapy se musely děti vrátit do tábora. Podařilo se jim to nečekaně rychle.

Děti se také učily novým dovednostem. Již před táborem si vybraly ze skautských odborek, která oblast by je zajímala, a ve které by se chtěly rozvíjet. Nakonec na táboře plnily odborky: zdravotník, rukodělník, trosečník a atlet. Také, jak už je naší tradicí, skládáme na táboře skautský slib. Letošní rok se rozhodly splnit slib skautky z družiny Pomněnek. Gratulujeme!

Každý večer jsme ukončovali rituálem u posvátného stromu, kde jsme také zpívali píseň Stromy. Jak je známo, Keltové byli pevně spojeni s přírodou a ke stromům chovali velkou úctu. Stihli jsme toho za těch 14 dní opravdu hodně (nemůžeme však zabrat místo celému zpravodaji) a pobyt v keltském Oppidu jsme ukončili velkou slavností Lughnasad. Snad za všechny mohou říci, že tábor byl povedený. A příští rok se těšíme, že s námi pojede i družina Netopýrů :-)



Na závěr bych chtěla upřímně poděkovat všem skautským vedoucím, kteří se jakýmkoliv způsobem podílejí na přípravě a průběhu tábora. A kteří věnují svůj čas dětem i během celého roku. Díky!

Za oddíl starších skautů
- Markéta Čížková - Veverka-





„Tyroláci“ – Národní hosté

Uběhlo už několik let od doby, kdy holubovský rodák Jiří Bárta vydal v rychlém sledu za sebou dvě knihy. Kletě, milovaná hora a knížecí stolec, tajuplná hora. Obě knihy si našly své čtenáře a byly poměrně rychle rozebrány.

Autor se proto rozhodl, že se pokusí napsat ještě knihu třetí. Tentokrát se z vrcholů hor vrátil zpět do údolí Křemežského potoka, krajiny svého dětství. Původně pomýšlel na to, že popíše vodní díla na celém toku Křemežského potoka, tak jak vznikala a zanikala v průběhu více než pěti století. Ale jak říká: „Během psaní se vynořila celá řada věcí a událostí, které se týkají vodního toku, ale i jiné události s potokem bezprostředně nesouvisící“. Se znepokojením zjistil, že vlastně některé události z krajiny pod Kletí zná jenom povrchně. To jej jako místního patriota zneklidnilo a přimělo hledat podrobnosti. A samozřejmě, když už to zjistil, proč to nesdělil i dalším. Obsah knihy se tak značně rozrostl.

Jsou události, od nichž už v Křemežském potoku protéklo hodně vody, jejich pamětníci dávno nežijí a archivy patřičnými materiály zrovna „nepřetékají“. Přesto řadu věcí se mu podařilo najít, ale jsou i takové, jimž už věnoval spoustu času, a výsledek - nulový. Nastává dilema - dokončit to bez nich, nebo vůbec? Jedním z témat, se kterým se mu podařilo přes všechny problémy „pohnout“, je příběh lidí z Jižního Tyrolska přesídlených během druhé světové války na některá hospodářství v osadách pod Kletí. Příběh ho osobně velice zaujal i proto, že jedna rodina „Tyroláků“ - Národních hostů, jak je oficiálně nazývala německá propaganda, žila ve statku v těsném sousedství jeho rodného domu v Holubově. Je tedy v jeho vlastním zájmu, aby se o událostech dozvěděl co nejvíce podrobností. Rozhodl se tedy touto cestou požádat případné čtenáře místních novin o pomoc. Pokud by někdo měl nějaké fotografie nebo dokumenty

vztahující se k této události a byl by ochoten je půjčit, ozvěte se prosím na jeho e-mail: bartaji@seznam.cz. Uvítá i případná svědectví nebo vzpomínky.

Popřejme tedy našemu patriotovi, aby se mu podařilo najít co nejvíce informací k zvolenému tématu a my jsme se tak dozvěděli další zajímavosti z našeho regionu.

Jako ukázkou z rozpracovaného díla se rozhodl zveřejnit závěr kapitoly týkající se právě výše popisované události. Autor se omlouvá za případné nejasnosti, které vyplývají z neznalosti předchozího textu.

- M S -

Posledním krokem v mé snaze přiblížit čtenáři této knihy polozapomenutý příběh z období druhé světové války byla cesta do Itálie za posledními žijícími pamětníky celé události, přesněji řečeno do Jižního Tyrolska, údolí Fersental v provincii Trentino. Stalo se tak jenom díky neobyčejné ochotě manželů Hůlkových z Krásatina, kteří mi zprostředkovali spojení s rodinou Moltrerových. Ta byla roku 1942 umístěna na jejich statek a Hůlkovi s ní už od roku 1992 udržují písemný i osobní styk. V devadesátém druhém roce totiž celý autobus Fersentalských, dočasných obyvatel Krásatina a dalších obcí tehdejšího protektorátu Čechy a Morava, navštívil svoje přechodná bydliště, a tak mezi některými rodinami došlo k navázání vzájemných styků.

Příslušník už čtvrté generace rodu Luca Moltrer, současný starosta obce Fierozzo, vyhověl mé prosbě a zprostředkoval setkání s pěti přímými účastníky události. Vše s velkou důkladností zorganizoval jeho otec pan Elio Moltrer, jakási vůdčí osobnost celého společenství. I když se narodil až mnohem později v jejich pravém domově roku 1955, je, díky vyprávění svého otce a dědy, skutečným znalcem tehdejších událostí. Moje návštěva mohla být úspěšná především proto, že na cestě do Itálie mne doprovázel kamarád Pepa, který nějaký čas studoval v Trentu a naučil se perfektně

italsky, takže naše povídání probíhala bez sebemenších komunikačních problémů.

1. ledna roku 2005 byl na samém konci horní části údolí ve vesničce Palu der Fersina uveden do provozu „Bernstoler Kulturinstitut“, který se věnuje zachování a rozvoji kultury menšiny Mocheno v údolí Fersental. Vedoucí institutu pan Toller, jehož rodinní předci byli také obětí tehdejší akce a žili na statku Františka Borovky v Brloze, nás přijal s otevřenou náručí. Ke stolu jsme usedli společně s panem Elio Moltrerem a milou paní Nadjou, neteří Emy Moltrer, s níž jsme se setkali později. Pan Toller mi představil ještě jednu ženu. Ta sice nemůže nic pamatovat z válečných let pobytu Tyroláků v jižních Čechách, ale setkání s ní bylo pro mne o to dojemnější. Paní Marie Průghelová se totiž narodila 21. dubna 1945 v těsném sousedství domu mých rodičů v Holubově, v němž jsem se o necelý rok později narodil já. Když se její rodina vydala v květnu na strastiplnou cestu zpět do Jižního Tyrolska, byly jí necelé tři týdny. Po více než třech hodinách velice zajímavých rozhovorů jsme se s panem Tollerem rozloučili, přičemž mi ještě věnoval množství materiálů vztahujících se k popisovaným událostem.

V restauraci vesničky Fierozzo vzdálené asi 4 km se k nám přidal i její starosta, sympatický třicátník pan Luca Moltrer, spolu se skutečnou pamětnicí již zmíněnou paní Emou, ročník 1932, doprovázenou svým synem. Při obědě složeném z místních specialit paní Ema vzpomínala na svoje spolužáky a kamarády, především Miladu z Krásatina. Vzpomínalo se i na cestu autobusem roku 1992 do Čech, vůbec první návštěvu v té době ještě celé řady žijících pamětníků do míst jejich pobytu v letech 1942 – 1945. Po skutečně srdečném rozloučení s paní Emou jsme už i se starostou odjeli za nedaleko vzdálenými, patrně už posledními pamětníky.

Ještě před odjezdem mne pan Elio předem připravil na to, že „teprve teď budu valit oči.“ A jak jsem se později přesvědčil, nemýlil se.

Skutečnost předčila očekávání. U silnice nás netrpělivě očekávaly dvě paní, které nás dovedly do domu stojícího v prudkém svahu s nádherným výhledem do údolí Fersental. Setkání se třemi sourozenci, původem ze dvanáctičlenné rodiny Jana Pompermeiera, které tehdy roku 1942 byl přidělen k osídlení statek čp. 9 Václava Bürgera (více známý pod názvem u Kuchařů), bylo skutečným zlatým hřebem celého dlouhého dne. Pan Elio nám představil paní Marii, ročník 1923, Rozinu, ročník 1927, a nejmladšího Constantina, narozeného roku 1933. Ještě nikdy jsem se nezúčastnil tak zajímavého a přítom veselého rozhovoru s lidmi kolem devadesátky. (Paní Rozina jí dosáhne letos v říjnu). Připadalo mi, jako bychom byli ze stejné generace. Velice dobře jsme si rozuměli a já jsem přítom po očku sledoval lišácké úsměvy pana Moltrera, na němž bylo evidentně znát potěšení z toho, jak se mu všechno povedlo zrežirovat. Kromě nás osmi, kteří jsme debatovali, se tísnilo na pohovce v rohu místnosti dalších asi pět členů rozvětvené rodiny, poněkud nechápavě sledující naši zábavu doprovázenou častými výbuchy smíchu. Jak už to bývá, jedna postava byla dominantní. Paní Rozina. Vyprávěla tak, jako by se události

staly včera. Udivovala množstvím českých slov a s radostí je ze sebe „sypala“ bez jediného zaváhání. Počítání do dvaceti a potom po desítkách, časové úseky (hodina, den, týden, měsíc, rok), názvy zemědělských plodin, zvláště obilnin, znala dokonale. Vzpomínala na lidi a kamarády, se kterými se tenkrát stýkala. Zvláště hluboko jí ve vzpomínkách zůstaly „malá a velká Máňa“, paní Pilsová, děvčata z Arbeitsdienstu a další. Velmi pohotově a vtipně reagovala na moje dotazy nebo vzpomínky. Všechny velice pobavilo, když jsem vzpomněl na svoji sestru, které tou dobou bylo něco mezi třemi a pěti a půl roky a vyprávěla mi o Tyrolácích, že „to byli takoví divní lidé, nebylo jim rozumět a chodili legračně oblečení“. Rozesmátá paní Rozina reagovala velice rychle: „A myslíte, že ty vaše paní v šátcích vypadaly líp?“ Úsměvy na tvářích zúčastněných vyvolala odpověď paní Roziny i na další otázku: „Jak se rodiče vyrovnávali s velice rozdílným způsobem hospodaření, tady na strmých svazích Fersentalu a na polích u nás v Čechách?“ Řekla: „Úkoly, např. co zasít nebo zasázet, kolik budeme muset odevzdat na dodávkách a podobné problémy, řešil starosta nebo správce Glanz z Holubova s naším služebnictvem nebo

s holkama z Arbeitsdienstu. My jsme jenom makali.“ Když zábava byla až, řekl bych poněkud rozpustilá, nebo jak to nazvat, naklonila se ke mně rozesmátá Rozina a řekla: „Panenko Maria, Sodoma – Gomora.“ Vzpomínání to nebylo jenom veselé. Vzpomínalo se i na strastiplný návrat, každý na vlastní pěst. Pěší návrat zpět domů, do polorozpadlých, vyrabovaných obydlí a nový začátek. Trauma z prožitých událostí si jejich rodiče nesli po celý zbytek života, ale jak řekla paní Rozina: „My jsme byli mladí a bylo to pro nás docela vzrušující dobrodružství.“

Když jsme se po téměř čtyřech hodinách loučili, uvědomil jsem si, že to bylo první a možná zároveň i poslední setkání s lidmi, kteří byli, stejně jako naši lidé, kteří museli nuceně opustit svá obydlí, součástí neuvěřitelného podvodu v dějinách Evropy. U nás téměř zapomenutý příběh je mezi obyvateli údolí stále živý a v kulturním institutu doplňován o nová zjištění. Svůj osud ale nesou statečně přes všechno zlé, co je v životě potkalo.

Na samotný závěr jsem měl pocit, že oni se ještě zdaleka neloučí navždy a jak sami řekli, těší se na příští setkání.

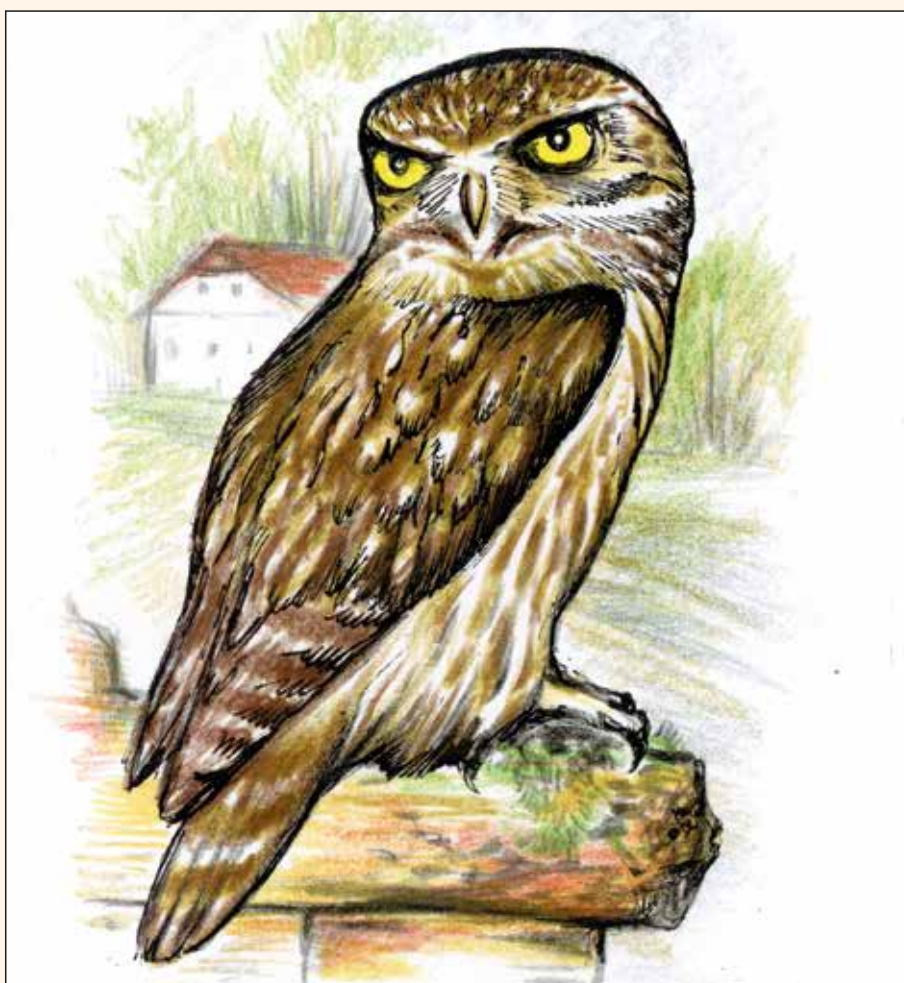
- Jiří Bárta -

Sýček

Sýček obecný je malá sova s délkou těla přibližně 20 cm a rozpětím křídel okolo 50 cm. Na celkovém vzhledu jsou nápadné velké žluté oči, hnědý vrch těla je bíle skvrnitý, naopak spodina je světlá s podélnými hnědými skvrnami.

Sýček je stálý. Jeho domovem jsou stromořadí se starými stromy, polní lesíky, staré sady, hřbitovy a městské parky. K hnízdění využívá nejčastěji stromové dutiny, dutiny ve zdech budov, chráněné výklenky a půdy hospodářských budov, kostelů apod. Snůšku tvoří 2-6 bílých vajec.

Sýček loví převážně drobné hlodavce, méně drobné pěvce, obojživelníky a hmyz. Vývoj stavu sýčků není příliš radostný. Z dříve běžné sovy hnízdící téměř v každé vesnici se patrně v důsledku změn v hospodaření a přeměny krajiny stal během několika posledních desetiletí velmi vzácný pták. V současnosti není na území jižních Čech známo ani jediné hnízdiště a v celé republice je stav odhadován na pouhou stovku párů. Stále mám v živé paměti z dětství prázdninový čas trávený u babičky v Mojném. Pravidelně jsem se tam setkával se sýčkem v polorozbořeném opuštěném statku na okraji vesnice. Tajemného obyvatele tohoto zákoutí jsem vídal na půdě nebo jej alespoň zahlédl, jak vyrušen mizel svým typickým houpavým letem v korunách statných dubů za stodolou nebo letitých ovocných stromů v sadu. Tehdy zde sýčci ještě žili. Moc bych si přál, aby se ta doba vrátila.



- Pavel Jakeš -
/vlastní ilustrace Sýček obecný /
V příspěvku bylo čerpáno z materiálů

České společnosti ornitologické „Ptáci jižních Čech – Kloubec, Hora, Šťastný

Mísání



Zelníky

Ve 3 dl vlažného mléka rozpustíme dvě lžičce cukru a půl kostky kvasnic. Necháme vzejít kvásek. V půl kilogramu polohrubé mouky rozmícháme lžičku soli. Přidáme celé vejce, 1,5 dcl rozpuštěného sádla, kvásek a vypracujeme hladké těsto. V případě potřeby přidáváme po troškách mléko, aby bylo těsto vláčné a měkké.

Polovinu malé hlávky zelí nakrájíme na tenké proužky. V kastrolku rozpustíme lžici másla, nasypeme zelí, půl lžičky mleté skořice, půl lžičky mletého černého pepře. Zelí za stálého míchání podusíme, necháme vychladnout a vmícháme do již částečně nakynutého těsta.

Pečící plech vymažeme sádlem, lžicí na něj klademe tenčí placičky těsta se zelím. Počítáme s tím, že při pečení nabudou. Necháme ještě asi deset minut kynout.

Pak placičky pokapeme rozpuštěným tukem a upečeme dozlatova v troubě předehřáté na



200 stupňů. Protože těsto obsahuje poměrně dost tuku a zelí je již předvařené, jsou zelníky upečené už za deset až patnáct minut.

CUKETA PO ŘECKU

3 větší cukety, 2 cibule, 3 stroužky česneku, 4 rajčata, 20 dkg měkkého salámu, 20 dkg eidamu, 20 dkg anglické slaniny na plátky, sůl, oregano, tymián

Cuketu oloupeme a nakrájíme na plátky. Cibuli, rajčata a česnek také nakrájíme na plátky. Salám a sýr nastroháme na hrubém struhadle. Vymažeme zapékací formu olejem, posypeme strouhankou a začneme skládat vrstvy. Nejdříve položíme plátky angl. slaniny, na ně dáme plátky cukety a osolíme. Poklademe nakrájenou cibulí, na ni navrstvíme nastrohaný salám a pokračujeme plátky rajčat, která osolíme a dáme špetku oregana, tymiánu a bazalky. Posypeme plátečky česneku a opakujeme vrstvy- od angl. slaniny atd. Nakonec dáme cuketu, vložíme do trouby, pečeme cca na 180 stupňů asi 1/2 hodiny, potom

vyzkoušíme, zda je cuketa měkká, pokud ano, nasypeme nastrohaný sýr a pečeme dokud sýr nezezlátne. Podáváme s bramborem nebo chlebem.



Sicilské slané buchtičky

500 g hladké mouky, droždí, lžička cukru, lžička soli, 2 dcl mléka, olivový olej - 10 lžic do těsta (zbytek na potírání), olivy, sušená rajčata, pikantní klobáska, sýr, oregano, rozmarýn, bazalku.

Uděláme si kvásek z droždí, cukru, mléka a malé části mouky. Když vzejde, smícháme všechny ingredience na těsto. Pořádně propracujeme, až se těsto nelepí, přidáváme klobásku, sýr, oregano, rozmarýn, bazalku rajčata a olivy, dáme kynout - asi hodinu v teple, nebo přes noc do ledničky.

Po vykynutí tvoříme z těsta buchtičky velikosti vlašského ořechu, které skládáme do pekáčku a potíráme olivovým olejem.

Troubu rozpálíme na 180 stupňů (horkovzdušnou na 160) a pečeme do zezlátnutí.

Dobrou chuť všem, kteří recepty vyzkoušejí.

- MS -



Skauti z Holubova vás zvou na tradiční

COUNTRY BÁL

18. listopadu 2017
od 20:00 hodin

Obecní sál Holubov

K poslechu a tanci bude hrát
country kapela **Patrola.**

Oznámení pro občany

V sobotu 14. října 2017 pořádá obec Holubov sběr **železného šrotu** na území celé obce. Železný odpad můžete složit před domem, občané z odlehlejších míst a samot musejí místo skládky šrotu oznámit na tel. 602 305 953.

V sobotu 21. října 2017 se uskuteční na území naší obce sběr **velkoobjemového a nebezpečného odpadu** dle následujícího harmonogramu.

Třísov - křižovatka pod Vaňků	8.00 - 8.15 hod
Třísov - náves	8.20 - 8.35 hod
Holubov - transformátor u Gondeků	8.40 - 9.00 hod
Holubov - nádraží ČD	9.00 - 9.30 hod
Holubov - hasičská zbrojnice	9.35 - 9.50 hod
Krásotín - náves	9.55 - 10.15 hod

Opět žádáme občany, aby uvážlivě třídili železný, velkoobjemový a nebezpečný odpad, aby dodržovali stanovený harmonogram a nevozili odpad na stanoviště předem. Je nutné, aby každý občan pomohl sběrné firmě svůj odpad naložit. Za tuto službu občané neplatí, sběr hradí v plné výši obec. Upozorňujeme, že tento sběr je však pouze pro občany, ne pro podnikající.

ŠTRÚDLOVÁNÍ

HOLUBOVSKÝ KULTURNÍ SPOLEK HOKUS O.S.
zve tímto všechny děti, dámy a pány na
SOUTĚŽ O NEJLEPŠÍ ŠTRÚDLY

1. KATEGORIE – SLADKÝ ŠTRÚDL
2. KATEGORIE – SLANÝ ŠTRÚDL

KDY A KDE - SOBOTU 14.10.2017 v 13.30hod SÁL HOLUBOV

Evidence štrúdlů (1 celý) bude probíhat od 13.30 do 14.00 hodin.

Návštěvníci budou mít možnost si soutěžní štrúdlly prohlédnout a ohodnotit.

Pravidla k účasti jsou jednoduchá: odvaha, um a chuť se zúčastnit.

Bude se hodnotit: vzhled, chuť a originalita soutěžních specialit.

Nejlepší štrúdlly z obou kategorií budou ohodnoceny.

Odpoledne zpestří vystoupení dětí ze ZŠ Holubov.

Na harmoniku zahráje Jan Hatač.

Po vyhlášení výsledků budou štrúdlly rozdány návštěvníkům.

Vstupné dobrovolné

Případné dotazy na tel: 602334416

CHCETE STÁLOU PRÁCI A MÍT ŠANCI SE PROSADIT?

grafobal
BOHEMIA

výrobce obalů

nabízí nové pracovní příležitosti na pozicích:

- PŘÍPRAVÁŘ PRO LEPÍCÍ A VÝSEKOVÉ STROJE
- praxe s obsluhou a seřizováním strojů výhodou

kontakt: Kateřina Anderlová
tel.: 380 778 109, www.grafobal.cz



Pozvánka

Obec Holubov

zve seniory na tradiční Setkání,
které se koná

v sobotu 11. listopadu 2017
od 14.00 hodin

v kulturním sále v Holubově

K tanci a poslechu bude hrát skupina

DIXIE OUTSIDER Č.B.

Občerstvení zajištěno.

Autobus pojede ve 13.45 z Třísova přes Holubov Planinka a Krásotín náves.



Základní škola a mateřská škola Holubov

Holubov 40 382 03 Křemže

Tel.: +420 725 947 708 www.zsholubov.cz email: zsholubov@seznam.cz

nabízí volné pracovní místo - asistent pedagoga

Podmínky:

místo: Základní škola Holubov, Holubov 40, 382 03 Křemže,

druh práce: **asistent pedagoga na 1. stupni ZŠ**

jazykové znalosti: částečně Anglický jazyk

pracovní poměr: na dobu určitou do konce školního roku 2019

platové podmínky: dle platných platových tarifů (od 17 260 Kč při plném úvazku – výše mzdy závisí na praxi a úvazku)

předpokládaný nástup: 1. října 2017

vzdělání: pedagogické nebo kurz pro asistenta pedagoga
úvazek: 0,5

kontaktní osoba: Mgr. Drahomíra Bodláková, ředitelka ZŠ a MŠ
Holubov, Holubov 40, 382 03 Křemže
tel. 725 947 708, mobil 721 640 706,
email: zsholubov@seznam.cz V Holubově 12. 9. 2017

Obec Holubov a Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky,
regionální pracoviště jižní Čechy, **Správa CHKO Blanský les**

Program pravidelného přednáškového cyklu Informačního střediska CHKO Blanský les – Holubov

PROGRAM NA 4. ČTVRTLETÍ 2017

12. října 2017 (čtvrtek od 18:00 v IS Holubov) – přednáška paní Zdeňky Tučkové (správce hradu Divčův Kámen): **Co se děje na hradě?** aneb co se povedlo opravit a plány do budoucna.

9. listopadu 2017 (čtvrtek od 18:00 v IS Holubov) – přednáška paní Hany Bednářové (Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, České Budějovice): **Rys v Blanském lese.** Výsledky monitoringu z posledních let.

14. prosince 2017 (čtvrtek od 17:00 v IS Holubov) – **Vánoční dílna: korálkové ozdoby na stromček.**

